

[Ahlmann-Ohlson]

unødvendige svineri, der stammer fra bl.a. køkkenaffald fra skibe.

På miljøeksportområdet er der gjort en stor indsats af vores industri og det offentlige, bl.a. i form af systemeksport. Det er milliarder, der i dag eksporteres for i udstyr og i konsulentbistand. Denne indsats ønsker vi forstærket, og vi ønsker området nøjere analyseret, for det vil være et godt argument i vores eksportfremmearbejde, at landets image også er et miljøimage, miljøbevidsthed.

På støjområdet er der meget at tage fat på. I miljøstyrelsens handlingsplan er der ikke gjort så meget ud af det punkt, men vi vil gerne presse på for at få nogle holdbare løsninger på bl.a. nabostøjproblemerne. Vi får overvældende med henvendelser fra folk om dette problem. At folk ikke kan være i deres eget hjem på grund af støj fra naboer eller genboer, er aldeles uacceptabelt. Disse støjproblemer, som især ældre medborgere oplever, giver os et begreb om, hvad støj er, og det burde være helt selvfølgeligt, at man gør noget væsentligt ved dette problem.

Det er for det konservative folkeparti en selvfølge, at vi vil medvirke positivt til at opfylde de forlig, der er i gang om svovlforurening, dioxin og bekæmpelsen af landbrugets forurening. Et rent miljø er for det konservative folkeparti et seriøst politisk mål.

Sønderby (V):

Det er fire partier, der har stillet dagens forespørgsel om, hvilke oplysninger miljøministeren kan give om regeringens prioriteringer i miljøpolitikken. Det er altså en prioriteringsdebat. Jeg synes nok, at fru Dorte Bennedsen var meget tæt på en finanslovdebat, men jeg er glad ved, at det kun blev tæt på.

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for redegørelsen. Som debatten har været den sidste tid, er det rart, at vi får muligheder for at fortælle, hvad der gøres, og hvordan det gøres, også i venstre, for vi prioriterer nemlig miljøet meget højt. Men der mangler faktisk oplysninger, der skal flere facts på bordet, mere aktivitet fra vor side for at fortælle folketinget, men også hele befolkningen, hvad der gøres, hvordan det gøres, og hvorfor det gøres. Det kan denne debat være anledningen til, og det synes jeg er tilfredsstillende.

Den debat, der har været ført, har ligesom den ordførertale, fru Dorte Bennedsen holdt, og som fru Ritt Bjerregaard har været med til at sætte i gang, fået slagside. Man fokuserer nemlig kun på, hvad regeringen har gjort.

Hvordan prioriterer regeringen miljøproblemerne? Det kan selvfølgelig være udmærket for os at gøre status, undersøge, hvad der er sket i denne regerings tid, og hvad der skal ske, og det skal jeg nok vende tilbage til. Miljøministeren har været inde på nogle af punkterne.

Jeg bliver nok nødt til at gøre opmærksom på, at på langt de fleste områder – der kan være en enkelt undtagelse – har folketingets flertal været med til at lave de miljølove, der er lavet, også med venstres stemmer. Uanset om fru Dorte Bennedsen sagde, at venstre er tung at danse med, at venstre er den store, stygge ulv, og hvad der ellers kan siges af pæne ting om venstre, har vi været med til at gennemføre miljølovene. Jeg skal senere vende tilbage til, hvad der bliver gjort ude omkring. Det var vel først i går på den pressekonference, venstre lavede, der blev gjort opmærksom på, hvilke investeringer og driftsudgifter der er ude i kommunerne, hvor mange penge og kræfter der bliver brugt i kommunerne på at klare miljøet.

Jeg tror nok, at den debat, der er startet nu på det sidste, er blevet startet, uden at man egentlig har kendt de faktiske tal for, hvad der sker ude i kommunerne og i erhvervslivet for at løse disse problemer. Jeg vil her gerne gøre opmærksom på, at venstrekommunerne i hvert fald ikke ligger på den lade side. Det har de tal, vores næstformand fremlagde i går, i hvert fald klart vist. Man glemmer også den aktivitet, der foregår ude i amterne. De er i øvrigt på mange områder venstrestyrede.

I april udgav Amtsrådsforeningen en rapport om amternes tilsyn. Heri stilles en række forslag om, hvorledes tilsynet kan gøres bedre inden for den eksisterende lovgivning – jeg gentager: inden for den eksisterende lovgivning. Man opfordrer samtlige amtsråd til i 1986 at udarbejde en redegørelse for miljøtilsynet, og det synes jeg vi herinde skal være taknemlige for at man gør. Amterne bruger på nuværende tidspunkt 60–70 mill. kr. og er indstillet på at skulle helt op i nærheden af 110 mill. kr. til dette tilsyn.